

EU-JURA

FC Barcelona tabte 2. halvleg i EU

Den spanske fodboldklub FC Barcelona har modtaget ulovlig statsstøtte i form af en særligt lav skattesats på sine indtægter. Det har givet klubben en skattemæssig fordel, som nu skal tilbagebetales.

HANS SØNDERBY CHRISTENSEN
advokat,
specialiseret i EU-ret
finans@finans.dk

PATRICK GOERGEN
advokat,
specialiseret i EU-ret
finans@finans.dk

Sagen angik en tvist mellem den spanske fodboldklub FC Barcelona og EU-Kommissionen. Sagen blev anlagt af FC Barcelona ved Retten, der er EU's domstol i 1. instans. Her påstod FC Barcelona annullation af en afgørelse truffet af EU-Kommissionen. Afgørelsen konkluderede, at FC Barcelona sammen med tre andre spanske storklubber (Club Atlético Osasuna, Athletic Club Bilbao og Real Madrid Club de Fútbol) i en årrække havde modtaget ulovlig statsstøtte, fordi klubberne var blevet indrømmet en særlig lav skattesats på deres indtægter.

Retten gav FC Barcelona medhold i klubbens påstande og annullerede EU-Kommissionens afgørelse. Efter at FC Barcelona havde vundet "1. halvleg" ved Retten, indbragte EU-Kommissionen sagen for EU-Domstolen, der er den øverste instans i EU's domstolshierarki. Det endte med at være EU-Kommissionen, der løb af med sejren ved EU-Domstolen. Spanien skal derfor nu efterleve EU-Kommissionens afgørelse og bringe skattebegunstigelsen til ophør samt tilbagesøge den ulovligt tildelte statsstøtte.

Den lavere skattesats, som bl.a. FC Barcelona havde kunnet nyde godt af, havde rod i en spansk lov vedtaget i 1990. Ifølge denne skulle alle sportsklubber i Spanien som udgangspunkt omdannes til sportsaktieselskaber. Men en undtagelsesbestemmelse i loven betød, at FC Barcelona og en række andre klubber kunne fortsætte deres drift som sportsklubber. Denne mulighed eksisterede for de klubber, som havde haft et positivt resultat forud for lovens vedtagelse.

Dem, der fik lov at fort-

sætte som sportsklubber, kunne opnå en særligt lav skattesats på deres indtægter. Helt frem til 2016 var den skattesats, der gjaldt for sportsklubber, således 5 pct. lavere end for sportsaktieselskaber. De klubber, som ikke var kommet ud med et overskud, måtte derimod omdannes til sportsaktieselskaber og blev dermed underlagt en højere skattesats.

Denne forskelsbehandling indebar, ifølge EU-Kommissionen, ulovlig statsstøtte til sportsklubberne. Spanien blev derfor pålagt af EU-Kommissionen at bringe denne skattebegunstigelse til ophør og tilbagesøge støtten fra de klubber, der havde nydt godt heraf.

Det var denne afgørelse, truffet af EU-Kommissionen, som FC Barcelona indbragte for retten med påstand om annullation.

Ifølge FC Barcelona havde EU-Kommissionen nemlig ikke bevist, at klubben havde modtaget en økonomisk fordel. Retten gav FC Barcelona medhold og annullerede EU-Kommissionens afgørelse.

Særligt lagde Retten vægt på, at EU-Kommissionen havde forsømt at undersøge, om fordelene til sportsklubberne kunne opvejes af, at fradragssatsen for geninvesteringer var mindre for sportsklubber end for sportsaktieselskaber. Dermed havde FC Barcelona

vundet "1. halvleg" ved EU's domstole.

EU-Kommissionen appellerede Rettens dom til EU-Domstolen og fremførte, at Retten havde begået en fejl ved sin vurdering. Ifølge Retten skulle EU-Kommissionen have undersøgt, om denne fordel blev udlignet af den lavere fradragssats for geninvesteringer. EU-Kommissionen afviste at have begået fejl ved at undlade at inddrage denne reducerede fradragssats i sin undersøgelse.

EU-Domstolen ændrede Rettens dom og gav EU-Kommissionen medhold. Den ophævede således rettens annullation af EU-Kommissionens afgørelse.

EU-Domstolen indledte med at fastslå, at det ikke er et krav for at en støtte betragtes som ulovlig statsstøtte, at den indebærer en støttebetaling. Efter fast praksis kan en national skatteforanstaltning, der tildeler en skatte- eller afgiftsfordel, uden at det indebærer en direkte betaling fra staten, udgøre en fordel, som kan være ulovlig. Kriteriet er, om foranstaltningen giver modtageren en gunstigere økonomisk stilling end andre skatte- og afgiftspligtige.

Endvidere fastslog EU-Domstolen, at retten havde begået en fejl ved kvalificeringen af skatteforanstaltningen. Ifølge EU-Domstolen skulle foranstaltningen kvalificeres som en støtte-

ordning. Ikke som individuel støtte. I konsekvens heraf kunne EU-Kommissionen, ifølge fast retspraksis, derfor begrænse sig til at undersøge foranstaltningens generelle indhold med henblik på at godtgøre, at kriterierne for, at der forelå ulovlig statsstøtte, var opfyldt. Det gælder herunder kravet om, at ordningen skal medføre en mærkbar fordel for støttemodtageren.

EU-Kommissionen er således ikke i en afgørelse vedrørende en støtteordning forpligtet til at foretage en undersøgelse af den støtte, der i hvert enkelt individuelt tilfælde er tildelt en støttemodtager i henhold til en sådan ordning. Den omstændighed, at FC Barcelona og en række andre klubber som en refleksvirkning af ordningen var blevet tildelt en individuel støtte, kunne derfor ikke have nogen indvirkning på den undersøgelse, som EU-Kommissionen var forpligtet til at foretage.

Det er således alene ved tilbagesøgningen af støtte, at det er nødvendigt at efterprøve hver støttemodtagers individuelle situation med henblik på at bestemme det præcise beløb, som den pågældende skal tilbagebetale.

Herefter fastslog EU-Domstolen, at rettens forkerte kvalificering af støtten førte til, at Retten begik yderligere fejl. Den medførte nemlig, at Retten fejlagtigt fastslog, at EU-Kommissionen ved un-

”

Dommen viser dels, at det EU-retlige statsstøtte-begreb er mere end blot penge, der gives fra en medlemsstat til en støttemodtager.

dersøgelsen af, om skatteordningen medførte en fordel for den enkelte støttemodtager, således også skulle have undersøgt, hvorvidt denne fordel blev udlignet af fradragssatsen for geninvesteringer, der var mindre for sportsklubberne.

EU-Domstolen bemærkede, at selv om EU-Kommissionen ganske vist skal foretage en samlet bedømmelse af skatteordningens forskellige elementer, herunder både de fordelagtige og ufordelagtige, skal denne undersøgelse foretages på tidspunktet for vedtagelsen af den omhandlede skatteforanstaltning (kaldet ex ante). Undersøgelsen skal derfor alene foretages på grundlag af de oplysninger, der var til rådighed ved vedtagelsen.

Således kan EU-Kommissionens vurdering af, om skatteforanstaltningen indebærer en fordel, ikke afhænge af, at der måske senere opstår omstændigheder, f.eks. et muligt fradrag, der kan neutralisere fordelene for den enkelte støttemodtager.

Derfor var det tilstrækkeligt, at EU-Kommissionen i sin afgørelse konkluderede, at skatteforanstaltningen på tidspunktet for vedtagelsen gav sportsklubberne en fordel og derfor indebar ulovlig statsstøtte, der skulle tilbagebetales.

Dommen viser dels, at det EU-retlige statsstøtte-begreb er mere end blot penge, der gives fra en medlemsstat til en støttemodtager. Statsstøtte er i EU-retlig forstand et bredt begreb, som også omfatter situationer, hvor en støttemodtager ikke direkte modtager penge, men i stedet f.eks. får en skatte- eller afgiftsmæssig fordel, der samlet set betyder, at den pågældende opnår en økonomisk fordel.

Dels viser dommen, at vurderingen af, om en sådan støtte indebærer en fordel, skal foretages på grundlag af de oplysninger, der er tilgængelige på tidspunktet for skatteforanstaltningens vedtagelsen.

Denne vurdering kan ikke ændres af, at der senere opstår forhold, som kan neutralisere den tildelte fordel. Det gjorde statsstøtte-sagerne lidt lettere for kommissionen og lidt vanskeligere at vride sig fri af for virksomhederne.

EU-Kommissionen har afgjort, at bl.a. FC Barcelona har modtaget ulovlig statsstøtte.
Foto: Albert Gea/Reuters

